

מרגש: האב' רחל הבר-תחי' אשת הרבי אברהם ישעיהו הבר זצ"ל בפרקיו יומנו מחיין ארוכי המשעשע

הכליה השש מאות

שבובקן הנitionה שלו קיבליishiיה טלפוננסערת מומותה השתולות בעיילוב. התורם ברה! לא מוצאים אותן אמרתי להם 'לא יכול להיות, הוא היה כל כך נחוש לתروم כליה, לא יתכן שברח!'. אבל הוא לא נכח בחדרו. אנחנו רוצים להודיעו לנויתו והמייטה שלו ריקה! אמרו לי הרופאים".

החמש דקות עברו, והוא הגיע רכב על אופניים ופאותיו מטיפות מים.
מה חשבת? שאל אותו למפרע, שacusנש לתרום כליה מבלי לטבול קודם
במכווה? אז הוא רץ להיפש מכווה קרוב, הספיק לטבול לפני הנימוח...
כל תרומות כליה מהויה סיפור יהודי, מרגש. אבל תמיד יש כאלו
בממושגים יונק

ירק ביום חמישי האחרון ביקרתי בבלינסון את צופית. צופית היא חולת כלויות שהתחילה טיפול דיאליזה כשהיתה בת שטים עשרה. ביום היא בכת ארבעים ושתיים, אחת משיאניתו מטופלי הדיאליזה בארץ. שלושים שנה צופית בדיאליזה! בשל כמות הנוגדים שבדמה, בלתי אפשרי כמעט היה למצוא לה תורם מותאים. זו לא יבין את זאת, אבל אני היתי שם. אני יודע מה זה שלושה טיפול דיאליזה בשבוע, ארבע שעות בכל פעם. בחישוב מהיר צופית עברה 4680 טיפול דיאליזה! למעלה מ-20,000 שעות היא הייתה מחוברת למוכנה! למעלה משלוש מאות שלושים אלף פעם שאבו מוגפה את כל דמה - בכל טיפול דיאליזה שוואבים את הדם כשהבעים פעם ואופנית עברם אלפי טיפולים בלבד!

"שבוע האחרון הספר הזה הגיע ברוך ד' אל סיום הטוב. לפני מספר ימים, אדם יקר היה שליח של בורא עולם להזכיר אותה לחיים. כשנכנסתי לבקר את צופית 'בליננסון' ראייתי לצידה, על השידה בבית החולים, שירת בקבוקי מים. צופית סיירה לי שהיא מתקשה לשותות אותם. עשרות פעמים ביום היא שולחת לד בקבוק המים וمبرיחה אותה. מתחשמלת. שלושים שנה התרגלה שםים עבורה הם כמו רעל. מים זה סכנת חיים. כתע, כשהיא צריכה להרבות בשתייה, קשה לה. היא לא מצליחה להאמון לגודל הנס. התוڑם של צופית לא נמצא כאן, הוא עדין מוחלים בビתו מהתרומה, אבל מצאים כאן מאות רבות של אנשים שהצילהו חיים של החולים סובללים".
בעל משיך וմדבר ואני דומעת בשקט. יושבת מוקפת בנשים שבאו לשמעו, להכיר, לחוות. רואה את הלב הזה של עם ישראל שմבקש לחתה. חששה את ההשגחה העליונה שללה לנו שיש מאות תורמים (ומאו), תוך חמיש שנים, המספר כבר שליש את עצמו ברוך ד'), שנכנסו לחדר ניתוח מבחירה. מוחר רצוא להאייל להיעוג חיית

שנת תשע"ח
אנחנו יושבים יחד לארוחת הערב ולא מגיעים להחלטה. בשנה זו נציגין
עשר ליום בו התגייסנו לראשונה לנישן להשיג תרומות כליה. ליום בו
פאס ארגון 'מתנת חיים' את פסיעותיו הראשונות.
מתבקש לעירוך אירוע לציון העיטוי. ראיו לשחרר אותו עם תורמי הכליה
שלנו והמושתלים, אבל העליות... האם לא עדיף להשקייע את הסכום
זהה בהעלאת המודעות לתרומות הכליה? לא כדי לנסוט להביא עוד
תרום אחד, עוד אדם שיציל חיים של אה, במקום להשקייע באירוע?
אנחנו לא מצלחים להגיע לככל תשובה ולכן אין גם החלטה. אנחנו
ביגשים בתה'יעץ.

הدينר הזה יעשה בדיקת מה שאתם מבקשים", אומרים המומחים בתחום. "AIRUOT זה גם יעלה את המודעות לנושא של תרומות כליה וגמ, אם רצחה ד'. יביא לתרומות כספיות שישינו לעומתו".

לאחר שבועות של התלבטות והתייעצות, אנחנו מוחליטים לצאת בדרך. ככלים כנס עשר ל'מתנת חיים'. כנס שיקבע באופן מונומנטלי בזמן ההשתלה השמאוות. שעמאות! שע מאות חיים חדשין נזקפים לזכותם של אנשים יקרים כל כך, אצלים, שבחרו תחת איבר מגופם כדי להציל חיים.

הנitionה ממומן על ידי קופות החולים. אבל ההשקה שלנו ביצירת החסיפה, בלויו, באנשי מקצוע שמשסייעים לתהילך עוד, אינה קטנה. אנחנו מוקווים לנצל את המעמד כדי להציג לאורי הערב לאמץ מושתל, לקחת על עצמן עלות של תרומות כליה אחת ובכך להיות שותפים פעילים בمعالג הנתינה גם בלי לתרום כליה. הערב המוחיד מוצאו אותן באולם גדול במרכז הארץ. רבניים, תורמים, מושתלים, רפואיים ואנשים חשובים ממלאים את המקום. האווירה מכובדת. בורוממת ומרגשת.

דמנה יורדת על האולם כשבעלי עולה לבמה. "לפני מספר שעות, אויל שלוש או ארבע, התחלו חיים חדשים ב'הדים עין כרם', לא במחלקה يولדות אלא במחלקת השתלות. כלותיו של בחור צער בן עשרים ושלוש, חתן טרי, קרסו לפטע. במקום לראות עצמו מתחת לחופה הוא מצא את עצמו מחובר למוכנות הדיאלוזה. אדם יקר שלא הכיר אותו, תרם לו כליה בהתנדבות וכעת התבשרתי על ידי הרופאים המתנהלים שברוך ד' השתלה הצלילה והוא מתחיל חיים חדשים. הכליה השמאית של 'מתנת חיים' זכתה להצלח חיים נוספים. אין ספק שרואיו לציין עשור למתנת חיים בברשותה משמחה זו".

הדמיות חונקות את קולו של בעלי, גל מוחיאות כפיים מלא את האולם. אני מתרגשת. מאדו. "רואה כאן לנגד עיני כמו מהותם אונשים שעל אף היותם בריאים לגמרי ונכנסו לחדר הניתוח בשביל להחזר אדם לחיים", ממשיך בעלי. "ובאייזו חדוות הם נכנסו. הנה, אתה שם. נכנסת לחדר ניתוח מלאה בגיטרות. כינורות וכלי וזר. מכל החדרים בבלינסון" יצאו רופאים, אחיות ומושפזים, ועמדו משתאים לנוכח המזהה המיעוד, לראות אדם הנכנס לחדר הניתוח כשהוא מלא בשירים כאלו היה חתן שנכנס לחופה?"

"לא מקרה אחד ולא שניים פגשנו כאלו. הנה, אני רואה את תורם הכליה